

מסורת הש"ס

(א) ע"י שבות י"ב, (ב) מנחות
ת: י"ט ת"כ צ"י פ"א ה"י"ב,
(ג) כעשר"י שבת קכ"ד,
(ד) מנחות: י"ט, (ה) מנחות:
ת"א, (ו) לעיל פ"ה, מבוא ו. פ"ה:
קכ: קב: פ"ח, ד"א, (ז) תוס':
נחמיות פ"ח, ו' תעלה פ"ח,
ה"ר, (ח) תוס' נחמיות פ"ח,
(ט) ויחל פ"א, (י) לעיל פ"ה,
(כ) לעיל פ"ה, (כא) נחמיות פ"ה,
(כב) תוס' לעיל פ"ה, (כג) ויחל
פ"ח מנחות פ"ח, ד"ה כ"א, (כד)
כ"כ פ"ח מ"ח, (כה) ויחל פ"ח
פ"ח פ"ח: ויחל פ"ח, ויחל פ"ח,
ד"ה כ"א

הגהות הב"ח

(א) ישי"י ד"ה שאר פסולס
דמיס של בהמה: (ב) ד"ה
ליכס ימי' מורקת הס"ד ותינת
כ"ס נחמק: (ג) ד"ה ולן
מקדשן ימי' לכלי הס"ד ותינת
כ"ס נחמק ונחמק:

גליון הש"ס

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

הוא צילם אותם לזכרם.

[illegible]

למחשבה, ללחץ משום דבר יריד נחל
הסיד, ויחלץ תהידי הייב ויחלץ
בו, וכן כחוס' לעיל פ"ג ע"ג סדיה
הייט לריג, וע"כ ריג ויחלץ למחשבה
(ל) גביה דדבר לח איני יכול להיות
ולמעשה נגבו וא"ת הייט מחוסן
הר נרסי לה

אבא שאול אומר סבין מטרפה דיתת
שנסגמה עד שראו אותה שהיתה סג

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

הַחֲטָאת הָעוֹף פְּסוּלָה. שְׁמֵלֶקָה בְּרָאשׁ הַחֲמוּצָה שֶׁלֹּא לְשֵׁמָּה וּפְסוּל (א) דְּלֶקֶת שֶׁל גִּב דְּנִשְׁעָה (ב) לְתַמְנִן הָאֵל אַחֵר מִרַ לְעִיל (דף ק"ג: מ) מֵלֶקָה כָּבֵל מִקִּים חֲמִצְמוּצִים כְּשֶׁרָה וְלֹא פְסוּל מַעֲלֵה דְרִידִים (נ) אֵלֶּה בְּזֹהֵל וְהִיא דְּמֵלֶקָה בְּפִסּוּל בְּרָאשׁ הַחֲמוּצָה וְקִי"ל כָּל הַפְּסוּלִין (ו) אִם עָלָו לֹא יִרְדּוּ הֵיכֵי שֶׁרִי לִיָּה מִרַ לְהוֹת מְדַמֶּה הֵיכֵי מְגִבִּיה וְיִמְחִי כְּשֶׁאֵלֶּה בֵּה וְזֹה וְהוּא לִי יִרְדּוּ:

שֶׁאֵר פְּסוּלִים. דְּמִים (ז) בְּנִתְּהָה לְרִיגִי וְשֶׁאֵלֶּר מְחַמֵּי (ח) הֵדֵם פְּסוּל (ט) שְׁעֵלָה לִי יִרְדּוּ: הֵיכֵי וְרִיקִים. מְדַמֵּן הֵיכֵי וְרִיקָה מְדַמֵּן הוּא וּזְרֵק וְהוּא לִיָּה

חֲדָרֵי הַחֲנוּכָה: וְחֲמִשִּׁי דְרֻמָּה עָלָיו.
וְהַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה כְּשֵׁמוֹת בְּחֻלּוֹת הָעוֹף
וְכִסְוֵי בִּירְקָה דַּס פְּסוּל: וּפְרִסְרֵין אֵין
זֹאכֵא הֵיא. בְּחֻמֵּיהּ מִיָּד הוּא וְלַעֲנִין
דְּמִים פְּסוּלִים נִמִּי אִי מִגַּע וְכוּ
בְּחֻמֵּיהּ הִיא וְלֹא זִיקָה: וְעוֹד לִי
דֶּךָ הִזָּה חֻזְקָה בְּכָן אֵלֶּה לֹא
מִשּׁוֹס דְּלוֹר מִזְבֵּחַ כְּמוֹת דְּמִי: אִמֵּר
לְפָנֵינוּ אֵין מִזְבֵּחַ כְּמוֹת הָאֵל
דְּכִסְוֵי בִּירְקָה: אֵין בְּרֵאשׁ בְּרֵאשׁ הַמִּזְבֵּחַ
בְּקוֹדֶשׁ: נִמִּי אִי אִמֵּר

מדות 'אבל מזדקקת לן
מלאים סולת א"ל רב
מנחה לחה היא א"ל
שבה איבעית אימא
דמי אמר שמואל יכלי
שלימין אין מקדשין א
אלא מתוכן ואמרי
שלימין ומלאים ומבפ
ביניהו ויברצין מדב
מקדשין אלא שלימין

א"ר אסי א"ר יוחנן א"ר
הלוסיף אבל דעתו
קודש תניא גמי הכי
שלימין אמר רבי יוסי
הלוסיף אבל דעתו
קודש אין כלי הלח
ואיתמא רב אסי
מקדשין ליפסל איכא
מביאין מנחות

וביכורים מן המדומע
הכרם ואם הביא לא
רב אסי' לא קרש ליק'
(ט) ת"י: כלי קרש שניק'
מתיכן לתוכן אבר' י'
סכין שנפגם אין'
נשמטה אין מחזירין'
אומר סכין מטרת'
בגדי כהונה אין'
שנאמר כמעשה אור'
במים מכבסין יא' אמר

מלאין. כלומר שיהא בהן שיעור שלם הנרץ לדבר אם יבש הוא שם
ג' עשורים למר ועמי עשורים לליל אבל אם חקר השיעור אין
מכנסים: בעורה: יצירת מדום ביניים. למאן דמי אין מקדש
כלי. יצירת מדום גרשי מדום. ופליגתא היא בתנחות שפרק שרי
אין דעמו להסלים = ולהוסיף עד כשיעור: פניו נמי הכי מלאים
למאן שיעור חקר דלא מקדש: אבל מקדשין = כלי הכלה אם היב
ליווה כלי להכשיר לפסל דמחזין = (משלה דף א') המנחות מופלג
בעבורים: מנחות ונסכים ומנחה בכהן מ' מדרגות. וא"ע שרי
שכרלמן מן המותר לשרלל (מנחות א'): ואין ז' מערכה. שאסורה אף
לא מחדר אבוכרים אלא אגמנות דבכורים לאו קדושה אלא
משום. ואזכיר און. כן ששעין למדו = מנוקטות משמירין און קב
ויכולהו מוסן. דמחיו כעניות ולאו אורח ארעא: נפגמו = פגמה
בפנימות דקות תמיד ומטרפה אם הקדשים: אין עושין און מש
אלא כמין מלבוש אורגין און ככליה: אבל. מין כינוס הוא
דעטמא משום דמחיו כעניות הוא מה לי נהר מה לי מים שרי

הנהגה זו נכונה כמובן, אך יש להוסיף עליה עוד דבר אחד חשוב: כדאי להעביר את המידע לא רק למנהל המכירות, אלא גם למנהל המכירות. זהו דבר חשוב, כי המנהל המכירות הוא זה שצריך לדעת על המצב של המכירות, ולתת את המידע הנדרש למנהל המכירות. זהו דבר חשוב, כי המנהל המכירות הוא זה שצריך לדעת על המצב של המכירות, ולתת את המידע הנדרש למנהל המכירות.

מקדש ונמנו עליה כהנים ונגזרה, מ"י שהיה נותן למנום פנימות דקות ומטירת את הקדשים ולכן רפת מיד, זה דעת רש"י, ורבינו (הרמב"ם) שכתב לשון הכריתות ולא ביאר דבר אפשר שטובר דאבא נגזינו אותה ולא שייך בזה ענין כי קל הוא המכין להיפגם כאשר כתבתי ולא מפליגין

ק תשיעי זבחים פת.

תמאת העוף פסולה היכי מזה מדמה. פירש בקונטרס וק"ל
בכל הפסולין (ועל דף פד.) דלם כ"ו עלו חרוק הדם
לכחמילה וא"ת מנה ליה הא דקדוש וזריקה קאמר ללא ירדו כ"ו דילמא
היינו לאחר וזריקה יש קנת רחמי ממליקת טעמא העוף כ"ו דלון טעמא
בניה בלבינה טעמא (מחברת לא האמר
ואם אין יכול לזרוק לכחמילה במה
ממרת דם האכילה כ"ו) דלענין אם
דלון אם דלם לא יקנשו לא קאמר
דאפי' למען דלמר תרד לא יקנשו
כדפי' (ועל דף פ"ו סוף ד"ה גלי')

מדות היבש. פירש בקונטרס
דלכר קרי ליה ליבש מדה
ולגח כלי שאין שום כלי מקדש :: ליבש
אלה שמי מדות עשרון וחצי עשרון
ותימה והאיכא ביטא פרק הקומץ
[רצ"ה] (מנחות דף כד.) והאיכא מחמה
לקטורת והאיכא קף והאיכא כמחשת
בשעשועות (דף כ"ה.) והאיכא צינץ
ושוכלן ופי' ר"ח דלכר קרי ליה ליבש
מדה ולגח כלי ליבש צינץ ויטולין למדות

מחוק או גדוש ככל ענין שיראה אבל
דבר לה לא שייך מדה גביה ה' שהרי
מדת לה אינה שזה דדבר לה אינה
יכול להיות גדוש ופעמים שמדת לה
ז' וימרה מזה כמו מדת יין וימרה
ממדת מזה לפי שיש עב יותר וכן
שמן מין להכי לא קרי ליה מדה ה':
אלה כפפים פ' בקוטרם בעורה
ו' וימרה למח שניה לזון
המשה הוה לה למימר בקצ' וטפ' ו
רבינו חיים דמפנים לכלי קלמך א

[illegible]

צ"ל מערלה וכלאי
יש אמר רב ואיתמא
אבל קדש ליפסל
אין מתיבין אותן ואין
גומיין אין מתקנין אותן
שחזיון את פנימה
אותה אבא שאול
דיתה במקדש וגמנו
שיין אותם מעשה מחט
תגעלו אין מכבסין
ובי"ה ק' הוגעו במים

מקדש הכביעים ואין קורא שם על
התרומה בעוד שהיא בחזית אלף יחד
ועברה עברה ליקח ממנה דביעות
אמר שמירוס ירעה לו אומר [מרומו]:
נשמטה אין מחזירין אותה.
לקדם דלין עניות נמוס עשירות:

עליה כהנים וגנוזה ת"ר
אלא מעשה אורג
כח בנתר ולא באהל הא
מכבסין אותו בנתר ואהל

סס עשרון שלם למנה ואם מנחה נקשרה היא וימנחה כלה אלא כלי מקדש שאין ראוי לכלי (ג) כך שמעתי במנחה (ד) אלא אלא מנחה קסבר בירוי מדות ומתקדש אלא מה שבמזבח חללו אלא (ה) אלא (ו) אלא דלמירין דלא מקדשין אלא מנחא: אלא שיהיה מנחא סלה: אלא שלימים סביב עשרונים ויגוין שלימים ליפסל. * שאם לא חזן קלעליס יא נעב זו טבול יום נפסל דלמיה יבצן משוקדש קדש בלוי ויבשרי ליפסל נטבול יום ומתחוסר ימים: לכהיה דנעין מזהר לכל ישראל שנאמר (ויקרא מה) ממשקה ימים: ליפסל. דלא נפקי לחול: ארשרי שקדש הכלי. ואם דרז אפי (א) ומאי ליפסל אינא ומאי לקרב אינא לא קרבו: אלא אפי (א) מה בקד ונחם הנקב: ואין מסיבין לחוסן אבר. למחוס אבר. ויהיה שחוקן השחומה ניכר: סבין מערפס. שהיה רבה דר ליפסל מחס. לאורזן במין יריעה ולעשותן אחי ק לנזם חסור נחמט מעביר את הביעול וכן נחר: הא במים מכבסין. בממיה. כיון תגעלו ויכסן כל אן שכן לא מחזור להו שפיר גרשי טפי: רזנעו

[illegible]

עין משפט
נר מצודה

ח א מ"י פ"ג מה"ל פס"מ
 הלכה ע':
 ב ב ג מ"י שם הלכה כ':
 ד מ"י שם הלכה ע':
 ה מ"י שם הלכה כ':
 ו מ"י פ"א מה"ל כ"א
 המקדש הלכה ע':
 ז ח ט מ"י (פ"ג) [פ"ג]
 מה"ל פס"מ הלכה כ':
 י מ"י פ"א מה"ל
 יא יב יג יד טו טז טז
 יז יח יט כ' כ"א כ"ב
 כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז
 כ"ח כ"ט ל מ"י שם הלכה ע':
 מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה
 מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט

תורה אור השלם

וְיִרְבְּנוּ קִעְרֵת בְּסֵף אֲחֻזָּה
וְלִשְׁלֵם וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק
יִחָד בְּסֵף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
קִדְשׁ שְׁנֵיהֶם מֵלֵאִים סֵלָה
לִזְלֹלָה בְּשֵׁטֶן לִמְנֻחָהּ

מחפץ רשע

[illegible]

שיטה מקובצת

לִינֵי חֲסִים דְּנִלְגָּה יֵשׁ כְּלִים
 אֵלֶּם מִדֹּחַ טָנִן קִרְוֹת וְיִנְלֹא כֹסֶס
 חֲסִים חִיל מִן חֲלִינֹת יִיִת
 מִסֵּם לֵלֵא שִׁיךְ מִדֵּה שֶׁלֵּן כֵּה מִיִּרְדֵּן
 יִין שִׁיִּין מִן וְחִתְמִין חֲתֵם חֶרֶם מִן
 חִים מִן חֶסֶן חֶרֶם חֶרֶם חֶרֶם
 נִדְמָה שֶׁהַ חֶרֶם חֶרֶם

ליקוטים

במסגרת פרויקט "המחשבה" של משרד החינוך, תוכנן סדרת ספרים המכילים חומרים לימודיים ופדגוגיים, המיועדים לשימוש בחדרי הלימודים ובמסגרת פעילות חינוך. הספרים נכתבו על ידי מומחים בתחומים שונים, ונערכו על ידי משרד החינוך. הספרים נכתבו בשפה פשוטה וברורה, ונערכו על ידי משרד החינוך. הספרים נכתבו בשפה פשוטה וברורה, ונערכו על ידי משרד החינוך.

בכתשות של משה שאני שהיה
אומר יהא זה לעולה יהא זה
אפילו שעשין מעין מלאכתן.
נעולה שחיקן השחותה גבר,
העט יגנו ולא שייך בה עניות
דלא מיתוי כעניות כלל, אלא
מה שאמר שם בסוף הבריתא
היא לא נגזרה בפסע הראשונה
נגזרה אבל אי לא הכי לא היו